



У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Обслуговуючого кооперативу „Житлово-будівельний кооператив „Резиденція“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 135, 137 Житлового кодексу Української РСР

м. К и ї в
9 липня 2019 року
№ 192-2(I)/2019

Справа № 3-178/2019(4078/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саца Сергія Володимировича,
Шапталі Наталі Костянтинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Обслуговуючого кооперативу „Житлово-будівельний кооператив „Резиденція“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 135, 137 Житлового кодексу Української РСР.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Обслуговуючий кооператив „Житлово-будівельний кооператив „Резиденція“ звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням

визнати такими, що не відповідають частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, статті 19, частині третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 47 Конституції України (є неконституційними), положення статей 135, 137 Житлового кодексу Української РСР (далі – Кодекс), якими визначено умови прийому громадян до членів житлово-будівельного кооперативу та порядок організації і діяльності житлово-будівельних кооперативів.

У конституційній скарзі зазначено, що керівник Харківської місцевої прокуратури № 1 звернувся з позовом до Харківської міської ради та Обслуговуючого кооперативу „Житлово-будівельний кооператив „Резиденція“, в якому просив визнати незаконним та скасувати пункт 5 додатка 2 до рішення 33 сесії Харківської міської ради „Про надання земельних ділянок для будівництва об’єктів“ від 23 квітня 2014 року № 1551/14.

Господарський суд Харківської області рішенням від 16 липня 2018 року у задоволенні позову керівника Харківської місцевої прокуратури № 1 відмовив.

Східний апеляційний господарський суд постановою від 10 грудня 2018 року рішення господарського суду Харківської області від 16 липня 2018 року скасував та прийняв нове рішення, яким визнав незаконним та скасував „пункт 5 додатку 2 до рішення 33 сесії Харківської міської ради 6 скликання „Про надання земельних ділянок для будівництва об’єктів“ від 23.04.2014 № 1551/14“.

Верховний Суд постановою від 21 березня 2019 року залишив без змін постанову Східного апеляційного господарського суду від 10 грудня 2018 року.

Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу, автор клопотання зазначає, що статті 135, 137 „діють в редакції Кодексу, затвердженого законом Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки від 30.06.1983 року № 5464–Х“, „зміни в норму статті 135 вносились лише одного разу“, а до статті 137 Кодексу не вносились взагалі.

Верховна Рада України прийняла Закон України „Про кооперацію“ від 10 липня 2003 року № 1087–IV зі змінами (далі – Закон), який згідно з преамбулою визначає правові, організаційні, економічні та соціальні основи функціонування кооперації в Україні.

На думку автора клопотання, „є очевидним, що застосування однопредметних актів Союзу Радянських Соціалістичних Республік, поряд із актами новітньої України є неприпустимим, суперечить Конституції України, оскільки ці акти є суперечливими, звужують, обмежують та порушують права людини, а вказані правовідносини в повному обсязі регулюються новітнім законодавством України, а використання актів Союзу Радянських Соціалістичних Республік шляхом висмикування окремих положень із контексту для врегулювання суспільних відносин не відповідає сучасним реаліям, потребам та очікуванням суспільства“.

У конституційній скарзі наголошено, що оспорювані положення Кодексу, „встановлюючи умови прийому громадян до членів житлово-будівельного кооперативу, дискримінаційно обмежують коло таких громадян тими, хто постійно проживає у певному населеному пункті, і запроваджують черговість прийому членів до кооперативу“.

Автор клопотання вважає, що „основним та спеціальним актом, що покликаний регулювати усі правовідносини пов’язані з діяльністю кооперативів в Україні, в тому числі і житлово-будівельних“ є Закон, у якому „визначений зовсім інший порядок“ створення кооперативів, ніж передбачений оспорюваними положеннями Кодексу.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування

закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Стверджуючи про неконституційність положень статей 135, 137 Кодексу, які визначають умови прийому громадян до членів житлово-будівельного кооперативу та порядок організації і діяльності житлово-будівельних кооперативів, автор клопотання зазначає, що ці питання інакше врегульовані у Законі, який, на його думку, є спеціальним законом і мав бути застосований судом при розгляді справи Обслуговуючого кооперативу „Житлово-будівельний кооператив „Резиденція“.

Аналіз конституційної скарги вказує на те, що суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував неконституційність статей 135, 137 Кодексу. Автор клопотання фактично висловлює незгоду із остаточним судовим рішенням у справі Обслуговуючого кооперативу „Житлово-будівельний кооператив „Резиденція“. Однак незгода з судовими рішеннями не може вважатися обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу (ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 6 червня 2018 року № 18-у(II)/2018). Крім того, Обслуговуючий кооператив „Житлово-будівельний кооператив „Резиденція“ ставить питання про відповідність положень Кодексу положенням Закону. Проте розгляд питань про відповідність положень одних законів положенням інших законів не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала Конституційного Суду України від 30 листопада 2006 року № 16-у/2006).

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Обслуговуючого кооперативу „Житлово-будівельний кооператив „Резиденція“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 135, 137 Житлового кодексу Української РСР на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**